

Jeg elsker dig flere gange, end mit hjerte kan slå ...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving I am all

farver til at male din verden...

... for mig, for dig og for dem, der elsker mig

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com

Sunkuwriter-bevægelsen

#SunKuWriter

SKYGGE

Skikkelsen i natten, der danser mellem skygger. Mystik og stilhed, et digt i bevægelse.

Jeg elsker dig uendeligt, som mit hjertes uophørlige slag. Hvert slag er en kærlighedsmelodi, en evig symfoni, der giver ekko i sjælen.

Jeg ånder ud, du ånder ind, vi deler den samme luft ... af kærlighed

Jeg er alle de farver, der kan male din verden... For mig, for dig og for dem, der elsker mig.

En dag plantede du en rod i mit hjerte. I dag er det et træ, der hedder kærlighed til livet. Det vil aldrig blive rykket op med rode, for det lever inde i mig.

Transformator

En balance af glitrende kræfter, der forvandler virkeligheden. Der er magi i hver eneste detalje, forandring i hvert eneste sekund.

Elektrisk panel: den usynlige dirigent, der orkestrerer den universelle strøms symfoni og leder energien derhen, hvor livet sker.

Sollys: Den magi, der oplyser de skjulte dybder i vores moder jord.

Lysende fontæne

Dråber af liv falder,

Oplyser vejen, ved

skæbnens kilde.

Fyrtårn

Lyset roterer uophørligt, som abnormitetens dans.

Nerverne danser til lyden af hjertestød, hver puls er en historie, hvert blink et univers.

Bølger af tanker, de kommer og går som havet. Bølgende, cirkulære, de danser på bølgenes uendelighed.

Mærk elektriciteten i din krop, som en flod af energi, der strømmer ud i et hav af bølger. En dans af partikler, en symfoni af strømme.

For hvert slag mærker jeg livets elektriske puls, som blade i vinden, der danser i harmoni.

Sandheden er som solen, den skinner klart, når den opdages på impuls. Lad dig oplyse af oprigtighedens kraft!

Et blackout af stemmer, hvor væsenet skinner i stilhed. Storme falder til ro og finder lys i sindsro.

Et lysende stearinlys, smerte oplyst af smeltet voks. Følelser, der falmer, men efterlader deres spor.

Elektriske døre, bløde at røre ved, men de lukker, før de åbner. Elektriske motorsave skærer hadets rødde over og vibrerer med mørk energi. Måtte vi forvandle denne kraft til fred og harmoni.

En lysstråle slettede minderne og forvandlede dem til lysende røg. Elektricitet danser i luften, mens sindet søger efter klarhed.

Sindet summer af elektromagnetisk turbulens og danser mellem uendelige elektromagnetismer. Universets energi pulserer og afslører usynlige mysterier.

Elektrificerende lyn, den energi, der lammer os og får vores sind til at vibrere. Mediter i kaosset, find fred i tordenen.

*Djævelske lys danser i luften,
Hvert væsen skinner, en stjerne blinker.
Mellemrum, der får os til at drømme.*

Lysene blinker i det uendelige, som tanker, der aldrig ophører. Livets strøm flyder uafbrudt, mens vi forsøger at finde fred i afbrydelsen.

Uigennemsigtigt lys, væsener danser i tusmørket. Mirabolanter skinner i mørket og afslører nattens mysterier.

*Elektriske vibrationer
Streng af energi danser gennem
mig, en levende krop i harmoni, der
forbinder mig med universet.*

*I det 10. elektriske kredsløb
Jeg klatrer og bevæger mig
fremad, energien svigter,
uforgængelig, uden at stoppe, jeg
går i det spredte lys.*

En elektrisk storm af følelser! Ord danser under regnen af fornemmelser, hver dråbe er et vers, hver torden et digt.

*Skarpe ekkoer af lys,
Stemmen brydes, skinner. Lys,
der omfavner stilheden.*

*I det flimrende mørke skinner de vandrende væsener ved hjælp af deres
øjne. De går, guidet af lyset indeni.*

*Fluorescens De blomstrer
og falder, torden danser i
luften, i alle retninger.*

*"Overskygger
Lynet skinner klart, blænder fornøjelser
og blikke, fornemmelser i en dans af lys.*

*Gløder i sjælen, hvor dybe buer fletter sig sammen og holder fast i
dynamiske og glødende stød.*

Electrocutables: A tinge that hammers the incongruities of the

følelser, der appellerer til et stærkt og bestemt lys. Må elektricitet oplyse sjælens vej!

Jeg pakker mig ind i skumringens skarpe lys, hvor mit væsen finder blødhed. En lysstråle, der glæder mig, som solens omfavnelse, når den siger farvel.

Erindringer om et nyt daggry! Jeg vågner op opslugt af en lysende dag, klar til at lægge mørket bag mig. Med lysets kraft vil jeg sprede styrke og energi til hele det konstallære samfund.

Tilstedeværelseslys

Det bløde lys, der ledsager dig i øjeblikke af fred og fordybelse. Det er et nærvær, der nærer, men også udfordrer sjælen i stilhed.

Rødt lys

*Det røde lys gløder,
blokerer nerverne og
fremskynder roen i dig.*

Et sammenstød af ideer, der sætter sejl mod horisonten. Tanker, der sejler formålsløst, uden impuls. De spreder sig som et tidevand.

Et kammeratligt lys, hvor skyggen ikke giver sig til kende, og lyset ikke mærkes. En glød, der ledsager os, selv når vi ikke er klar over det.

Tordenen danser hen over himlen og bryder stilheden med lystbetonede brøl. Hver buldren er et løfte om en storm, en symfoni af kraft.

Kraftfuldt lys

*Skarpt lys dømmer,
Liv går tabt i mørket, uuddannede
stemmer giver genlyd.*

*Kraftige, sønderrivende stråler Skærer
bånd over, som er umulige at binde,
som en naturkraft, der udfordrer os!*

*Frosted lys
I sindets skygge skjuler
store lysstråler fornuften.*

*Intenst lys
Tågerne danser,
Under det sorte lys, der skinner,
Intensitet.*

*Lysende kosmisk
Som et gennemtrængende og dybtgående kosmos, der beroliger sjæle
glemsomhed. Lad universets lys omslutte dig og oplyse dit væsens vej.*

*Lyset har kraft til at helbrede, selv i de mørkeste øjeblikke. Når alt synes
håbløst, leder det os ind i hverdagens ekstatiske strøm. Må fortvivlelsens
torden blive til dynamit-lyn, der oplyser vejen til en strålende fremtid.*

*Jeg blev helbredt af lys og bevægelse og efterlod stivhedens indvolde. Men
oplyser dette lys fortiden? To poler, to yderpunkter af energi...*

*Jeg blev berørt af det positive og helbredende lys, ikke af den mørke skygge.
Følelsernes klarhed oplyser det umiddelbare og impulsive tusmørke. Ingen
uigennemsigtige overgange, kun ægte følelser.*

*Lyset er intenst, det vil brænde enhver, der modsætter sig det. Tag del i
spændingen og glæden ved livet. En dag slukkes lyset, men indtil skal du
holde fast i talent som en skarp blå stråle. Befri dig selv fra mørke tanker.
Lys, mens du kan!*

*Inden i os skinner lyset, men der er også storme og torden. Livet består af
kontraster: en ild, der varmer os og nogle gange brænder os. Vi har brug for
denne energi til at møde udfordringer og finde mening i de undskyldninger, vi
laver.*

Lys og torden i os, ren energi og ild, der nærer os. Livet består af forbigående lys, udfordringer, der sætter os på prøve. Vi finder styrke i den energi, der leder os.

Der er intet lys uden energi, og alt vibrerer med sin egen strøm. Tilværelsens essens udfordrer os og konfronterer os nogle gange med uforståelige mysterier. Energi chokerer ikke, men forsøger at slukke lyset. Lyset afslører dog altid sig selv.

I tidens stilhed åbenbarer lyset fra Blue Ray sig og trænger ind i sanserne. Klare tanker, faste meninger. Negative eller positive energier skræmmer hende ikke.

Energien byder alle velkommen og bevæger sig med lysets hastighed uden afskæring eller barrierer. Alle har ret til at føle, uanset om det er positivt eller negativt.

Den sorte faiska danser på grænsen mellem visdom og galskab levende af energi og begær. Brug dit eget lys til at røre ved uendeligheden, og du vil se et brændende smil, som rasende aske.

I universets kvadrant glider den blå stråle med sindsro og oplyser stier med distraktion og stress. Med dømmekraft styrer den energier og fotoner og undgår kortslutninger. Den er levende og impulsiv, og dens hastighed er ikke lysets, men den blå stråles egen.

I overgangen mellem energier konfronteres vi med kræfter, der forhindrer os i at leve i nuet. Tordenen buldrer, men dens lydbølge er ikke så kraftig, som den ser ud til.

I dansen mellem lys og skygge er virkeligheden skjult, overskygget af illusoriske gnister. Men i skyggerne oplyser fantasien stier, som øjet ikke kan nå.

Den blå stråles raseri trænger ind i min sjæl og nedbryder fordomme og intolerance. Ren energi strømmer ud af porerne og lyser vejen op. Må denne blå stråle vejlede os!

Kunstigt lys

*Det lys, vi skaber, er en dans af kunstgreb, skamløst viklet ind i kompleksitet.
Er enkelheden gået tabt?*

Laserlys

I nattens stilhed trænger et lys ind. Usynligt og intenst trænger det igennem det umærkelige.

Selv ved de mørkeste korsveje afslører det ledende lys, hvad vi ikke kan se. Umærkeligt, men kraftfuldt, suger det fordomme og giftige ideer til sig og forvandler dem til helbredelse. Måtte dets stråleglans altid oplyse os!

Loftsllys, dansende røg, minder tabt i klude. Hektiske, langsomme, ukoordinerede tanker. Sindet køler af, handling tøver.

I øjeblikkets lediggang danser sindet mellem hjernens lys og elektriske stimuli. Det vandrer og finder inspiration i nuets strømninger.

Magien i kropsmasse, hypnotisk lys, der skinner, som nonsensrim, der danser. Skønheden i kaos, poesien i øjeblikket.

Loftslysene skinner og oplyser minder og tanker. Hvert hoved er et univers med eklektiske rødder og konstruerede drømme. Jeg ville ønske, jeg kunne udforske disse loftsrums, hvor det levede liv hviler i ro og mag.

Minder, der skinner på sjælens loft, evigt åbne eller lukkede i erindringskister.

Lyn!

Det øjeblik, hvor himlen lyser op, og dit hjerte banker. Lyset skærer gennem mørket og skaber en stilhed, der skriger. Et flygtigt, men kraftfuldt øjeblik, der minder os om naturens kraft og vores egen eksistens.

Det lyn, der sletter bevidstheden, mellem veltalende stønnen og uagtsom handling. Ubevægelig afventer jeg det næste lyn i verden.

Lysets aske

*Den aske, der mærker dig, varmen fra hårde og stærke strygejern.
Foruren af lysets aske fra fortiden og fremtiden, allestedsnærværende.
Du glemmer ikke, du overgiver dig ikke, du er rent oprør!*

*I øjeblikkets stilhed danser lyset, og minderne flyder som floder af ord.
Kontrollér dig selv, og tørsten efter lys bliver til poesi.*

*Brændende aske danser i dit hjerte, en magnetisk krop, der fløjter af begær.
To ansigter, det ene virilt og det andet sensuelt, udfordrer dig. Du giver ikke
efter, du vælger ikke, du er den perfekte fusion.*

*Denne aske af lys varmer mørket og giver beskyttelse mod den fortærede
regn. De spreder sig over kontinenterne i en tidløs omfavnelse.*

I glædens lys

*Lyset invaderer og giver gaver og afslører hemmelige glæder. Kemisk angst,
stillesiddende nydelse, men ikke stillestående. Trykt på naive ansigter, der
oplyser væren, følelser og fornemmelser.*

*Følelser, der danser mellem solens stråler, strålende og mirakuløse. Et
overskud af nydelse, der fører os til nye horisonter, hvor sanserne mødes
og fortaber sig i et hav af fornemmelser.*

*I lysets dans blomstrer nydelsen, nær af en afhængighed, der skrider
frem uden tøven. Løst hår, der bølger i fornægtelse, fejrer øjeblikkets
galskab.*

Hypnotisk lys

*Følelser på overfladen af vores hud, et ønske om afhængighed af det lys,
der guider os. Det giver sjælen energi og får os til at tro på den
stråleglans, der findes.*

*Vi er styret af den, uden kredit eller debet. Det hypnotiske liv forfører os,
transcendentale væsener på jagt efter fortryllende fornøjelser. Afhængigheder
danser mellem vores hår og øjenbryn, ladet med beskedenhed og
lediggang.*

Vi transcenderer i det lys, der leder os, og udfordrer tanken.

Rene reaktioner, brændende begær. Lyset fodrer os, leder os. Løse sten samles, ler i brand.

Intenst lys

Lys, der danser mellem kroppe, uden en ledning, uden en kæde. Det skinner i rutinens fortvivelse, fascinerende og nærende. Selv når det er slukket, fortsætter dets kraft.

Et lys, der ikke slukkes, men forvandles.

Psykedelisk torden danser på himlen og fletter sig sammen med kaos. Abnormaliteten vibrerer i hvert tordenskrald og minder os om, at vi er en del af denne storm af farver og lyde.

Sammenhængende lys skinner uden skæl, men den sorte torden, en abnormalitet, knurrer i sansernes dyb. Det falmer og skifter, uden hemmeligheder, kun mystik.

I en verden af psykedelisk lys, hvor fornøjelser og fordomme krydser hinanden, stagnerer de skæve farver. Her sover skabelsen, og overbærenheden tøver. Hvem tør sejle?

Midt i tankens fragmenter finder vi ro. At drømme om en verden uden forstyrrelser er som at klø sig i øjet: kortvarigt, men nødvendigt.

Fremmedgjort bevægelse, du skinner som en fjern stjerne, der pulveriserer sind. Du er uvidende om din simple eksistens og ryster universet.

Thunder er et psykedelisk skuespil, der jager ånder væk, som aldrig manifesterer sig. En parallel virkelighed, hvor rygter og uforsonlighed danser som bussemanden. Her er der ingen, der lever af bizarre personligheder eller gengangere fra præeksistensen. Alt er, hvad det er, selv om det ikke rigtig eksisterer.

Virkeligheden er en historie uden tid, hvor frygten transporterer os ud over de kendte dimensioner. Polygoner og usynlige linjer sporer halvkugler af transcendentale og apoteotiske tanker.

Den blomstrer eller vokser ikke på den abstrakte fornufts tråde. Idéer

er født af impulser, karakterer set og memoreret. Bevægelser af imitation og tilpasning til øjeblikket. Alt sammen bevidst realiseret og beregnet.

På erindringens gulfede sider, hvor kloge hoveder engang regerede, falmer ekkoet af fortiden. Bibliofile sluger historier, mens de forældede erindringsfolk er skræmte. Omgivet af målinger og etiketter fejrer abessinierne livet, og Abessiniens torden genlyder af latter.

I lyset af fortiden hvisker ekkoer fra det hinsides gamle hemmeligheder. Himmellegemer danser i den umiddelbare nutid og minder os om, at tiden er en illusion. Vi opfordres til at leve i nuet med gårdsdagens visdom.

I lyset af fortiden møder tidsrejsende gamle sjæle. Nutiden er en scene, hvor fortiden danser, og sammen skaber de det evige øjeblik.

Livet består af lys, nogle mere intense, andre mindre. Det er energier, der oplyser os, men de passer ikke ind i fortiden eller det øjeblik, der allerede er gået. Lad os skinne i nuet!

Alt er lys, stråler, der skinner mere eller mindre klart, men altid intenst! Fortiden har ingen plads her, og det har det passerede øjeblik heller ikke. Lad os lyse nuet op!

Lys fra fortiden kan kaste skygger, men de slukker aldrig gløden fra en ny flamme, som vi vælger at tænde i nuet.

Fortiden berører nutiden som en hvisken, men den slukker ikke det lys, der skinner nu. Hvert øjeblik er et univers af ren energi.

Hver dag er en mulighed for at blive oplyst af det rene og kraftfulde lys, der omgiver os. Lad os lade vindene bære os, uden intentioner, bare kredse om glæden ved at eksistere og skinne.

Kraften i den elektriske strøm guider os og sender intenst lys gennem et enkelt blik. Lys fra fortiden, stråling fra gamle liv, men altid i bevægelse. På et øjeblik, et klik, og lyset

er skarp og farlig. Det brænder øjne af misundelse og had, der kravler rundt i fortidens minder. Lys, der klæber til himmellegemer og stråler i al evighed.

Stråling er en udfordring, men vores indre lys skinner ! Lys op hvert øjeblik, uden forurening, uden frygt. Lad den positive strøm flyde!

Det lys, vi alle bærer på, er unikt og strålende, som gule solstråler. Der findes ikke noget stærkere lys, kun fantasiens magi og ren energi. Hver af os er en lysende skabning, der tørster efter at udvikle sig og skabe.

Vi bærer hver især på et unikt lys, en lysende magi fuld af farver og energi! Der er ikke noget stærkere eller svagere lys, kun forskellige udstrålinger. Vores fantasi og vilje er brændstoffet til dette rene lys, der skinner i solgule nuancer.

I dansen mellem stråler og skygger er bevidstheden den scene, hvor det usynlige bliver synligt. Det er ikke kun lys, der oplyser, men forståelse, der vækker os.

Faktisk er der ikke meget lys, der er kun eksistensens brændpunkter, som afbalancerer det usynlige. Er det, vi ikke kan se, ikke virkeligt? Det er resultatet af en kraftig stråle, der vækker vores bevidsthed. Men hvad er bevidsthed egentlig?

Bevidsthedens og det ubevidstes mysterium er som en usynlig barriere. Uanset hvor meget vi prøver at forstå det, bevæger vi os alle sammen mod nuet.

På livets vej er barrierer kun skygger af fortiden. Når vi ser ud over det, ser vi, at horisonten er uendelig, og at mulighederne er reelle. Lad os overskride fordomme og omfavne friheden til at være.

Der er ingen barrierer mellem begær og det ubevidstes lys. Kæder? Kun illusioner. Himmelske væsener danser i fortidens lys, mens nutiden udfolder sig i vores bevidsthed.

Et urørligt lys, der danser i horisonten. Hvem er vi til at forme det? Vi ser bare på, indtil det forsvinder, som et suk fra universet.

Naturligt lys

Intet er renere end det lys, der leder os, og som er i overensstemmelse med det naturlige. Konflikter og eftergivenhed er blot skygger på vejen. Holdninger ophobes, bevidste, men lette, fordi alt er naturligt.

Der er ingen konflikt mellem natur og lys. Det naturlige omgiver os og får os til at føle os trygge og rolige. Alt flyder normalt og roligt, som en mild brise på en sommerdag.

Luft, den naturlige glæde, der omgiver os, danser i luften og forsvinder. En blid berøring for dem, der ved, hvordan man sætter pris på pust af lethed.

Kerneenergi lys

En kraftfuld kilde, der oplyser os og skaber dybtgående forandringer. Psykologiske mutationer, der får os til at føle kraften i denne atomkraft. Transformationer, der påvirker og former os.

Det levende lys af energi vokser og oplyser det transcendent væsen, der som en påflugt infiltrerer vores impulser. Mutationer påvirker det ikke, men fører os til handlingen.

I strålingens dynamiske impuls skinner lyset som sin maksimale eksponent! Kerneenergi korrigerer, kollapseder, men kommer aldrig ud af balance. Transformation er dens styrke!

Psykotropisk lys

Som magi danser de i luften, disse lys, der fortryller os og forvandler virkeligheden. Et godt ønske, men det kan være et dårligt varsel, når vi vender tilbage fra denne fantasiverden.

I dansen af psykotrope lys opløses virkeligheden. Forvirret af vellystige dimensioner indånder vi essensen af det ukendte.

I sindets dybder danser en skjult dimension med psykotrope lys. Vi er vilde med virkeligheden og finder skønhed i fornægtelse

af iltning. Sporadiske episoder viser, at naturen er let.

Torden, en bitter sprække i lyset, gør jorden rasende og giver den næring. Amorfisk, gennemsigtigt lys, vi overlever.

Flygtninge i himmellegemer, bitterhed er deres hjem. De udgyder ukontrollerbar vrede, en lava af lys og kraft. Hvad er det for en kraft, der driver dem?

Det brænder mørket væk og giver næring til værens lys. Ondskabsfulde strømafbrydelser har ingen magt over dem, der soler sig i magmaen af energisk torden. Lykke i lysende stråler, unikke væsener i deres essens.

Generator Love, gnisten, der tænder begæret! Sammenflettede energier, gennemsigtige kys og elektriske bånd, vi danser i den vitale strøm af følelser.

Vi fodrer skjulte egoer og personligheder i daglige rutiner som morgenmad eller aftensmad. Hver slurk vand er energi til at møde dagen.

Uden masker, i kærlighedens virkelighed, gennemtrængende blikke, der skærer ensomheden. Drevet af en energi, der aldrig slukkes, sand og ubestikkelig. Altid!

Tørstige øjne, begær, der danser mellem dagenes monotoni. Skæve ansigter, løse tråde i øjeblikkets elektricitet. Opfundet tålmodighed, et digt i bevægelse.

Kast dig ud i den uendelige fantasi, hvor virkelighedens motor danser mellem væren og ikke-væren. Øjeblikkelig kontakt er den tråd, der binder os til livet, men der er subtile realiteter, som bevidstheden knap nok rører ved ... og alligevel er de der og venter på at blive udforsket!

I nuets flow kan midlerne ikke være vandige eller glide ind i ideerne om generativ kærlighed. Ægte kærlighed er altid på vagt og fremmedgør sig ikke fra den glæde, den skaber. Den spreder sig i ansigtet på den sjæl, du har forsøgt at kvæle.

Energi er en multikulturel dans, der forener virtuelle og imaginære virkeligheder. Vi er refleksioner, der gemmer på lysende drager inden i os. Må neutronerne lyse vores vej!

Energi, der løber gennem os, en vital strøm, der besjæler os! Vi er lysende væsener, der vandrer i dualiteten mellem lys og skygge. Undertrykkelse stopper os ikke, vi er en kraft i bevægelse!

I sindets dyb, hvor smerten gemmer sig, ligger nøglen til forvandling. Fodr dig selv med positivitet, og overvind usynlige barrierer. Realiser dig selv, for denne rejse er din alene. Lad dit sind danse på tankens magnetiske bølger.

Overførslen af tanker er som en flod af usynlige energier, der flyder i den tidløse luft af fornemmelser. Vi er alle betablokkere, men vi er også tørstige efter at leve. Må strømmen os til skjulte glæder!

Midt i de impulser, der bevæger sindet, dukker tankens konflikter op som storme. Men elektrisk lykke skinner gennem skyerne. Lad spændingen ved portene føre os til den ydre virkelighed.

Blåt lys

Det udløser følelser, krydser broer og stiger. Den tapper ind i følelsernes kraft og lever af dem. Den udvikler et temperamentsfuldt potentiale, som forvandler os.

At byde velkommen til skønheden i et gennemsigtigt venskab, som længes efter noget mere blåt og intenst. At udvikle konstellationer af dybe følelser, der er fremmedgjort af radiobølgen.

Skæve sind i det evige venskabs turkisblå. Galskab og nydelse danser i et magisk bundt, elskende af sjældnen skønhed.

Blåt tusmørke, hyggelig energi. Det er ikke en maske, det er lys, der intensiverer nydelsen. Det påvirker dem, der fortaber sig i det, uden grænser for evigt venskab.

I filamenterne af skumringsintensitet opstår der en hyggelig energi, der beskytter mod ondskab og fornøjelser. Det er ikke en maske, der bedrager, men blåt lys, der intensiverer det virkelige og det imaginære. De, der overgiver sig, finder venskab uden grænser.

Hun forelsker sig og overgiver sig til et vanvid af følelser. Lyst og nydelse er kaloriefattige og oplyser sjælen med et blåt lys. Energier ophobes og forsvinder, men det beskyttende lys bliver tilbage og leder os ind i en evig nutid. Udviklingen af lysende nydelse er ukontrollerbar, men altid til stede.

Elektrisk kabel

Vi mærker angstens strøm vibrere som elektriske kabler, der giver næring til håbet. Bevægelserne er lammede, men tankerne accelererer. Spændingen vokser og binder os til hinanden.

På livets stige går vi op og ned og kategoriserer øjeblikke og bevægelser. Lyset guider os, men pas på trinene! Ikke alle følger rulletrappen; nogle finder støtte og stiger op. Er det nok, eller er det et spørgsmål om balance?

I livets dans er balance nøglen. Ikke alle fortjener vores nedstigning eller hjælp til opstigning. Omfavn indsatsen, hold ud, rejs dig med opofrelse. Lad ingen skade standse dig, for tankens lys venter.

Balance i styrke, balance i livet. Ikke alle fortjener vores nedstigning eller støtte på vejen op. Udholdenhed er nøglen. Rejs dig i offerets ånd uden at komme til skade. Lyset fra det tænkende væsen venter på dig.

Stadige skridt på rejsen, uden styrke til at give op. Drevet af håb vil vi nå livets strømkabel. Energi, der nærer jorden.

Brusende lys

Det falder og udvider sig, grene af lys, et uopnåeligt ønske. En sprudlende illusion, der smuldrer i mødet med virkeligheden.

Midt i den sporadiske galskab breder kærlighedens sprudlende begær sig, forurener og dominerer. Det er en udveksling af energi, som aldrig

et konstant lys, der oplyser sjælen.

Den oplyste himmel inspirerer os til at søge den perfekte balance. Stjernerne sætter med deres glans tanker i bevægelse og gør ønsker til virkelighed.

Der er ikke noget smukkere end den funkende himmel, hvor stjernerne danser i en evig symfoni af lys. Universets kraft ligger i vores sjæl, oplyst af viljen til at forandre og interagere. Lad stjernernes berøring magnetisere vores tanker og drømme.

Energi forsvinder som røg uden flammer, en kosmisk dans, som mange ikke ønsker at fortolke. Det er trist at se vitaliteten blive kvalt af imødekommenhed og krystalliserede følelser. Masker af politisk bekvemmelighed skjuler den sande essens.

O sjæl af ren energi, forvandl dig til magi! Flyv over sind uden strøm, hvor sandheden om fakta og forandring er konstant. Cyklusser, som alle går igennem, men aldrig ad frygtens og lidelsens vej.

*Frigør dig selv som vinden,
udvid dig som foråret, undergå
livets mutation,
Lad forandringen drive dig.*

*Livets lys
Lidenskaberne bliver til vanvid, instinkt
til at elske og blive elsket,
En evig cyklus, der helbreder os.*

Lidenskaber og skuffelser danser i sindet. Illusioner blomstrer, men ægte kærlighed er solen, der fjerner tågen. Jeg overskrider usandheder, jeg finder hjertets vej.

På kærlighedens område opdager vi, hvem vi virkelig er. At elske at forstå, hvorfor vi er elsket, og samtidig at gengælde den kærlighed.

følelse. Det er en dans, hvor $1+1=1$, en forening, der overskrider logikken.

I tallenes kosmiske dans er $1+1=2$ den matematiske sandhed. Men i kærlighedens kunst giver summen kun mening, når hjerter, værdier og holdninger finder harmoni. Måtte balance være kompasset og enhed melodien, der giver genlyd i livets kompas.

At forstå sandheden som en kilde til glæde er én måde, men ligger den sande frihed i individualistisk handling?

Reflekterer over livet og dets faser... Er jeg logisk eller ulogisk? Nogle gange føler jeg mig som en idiot, men hvem tager ikke en gang imellem? I en tid med kunstige æsler, hvem er vi så til at dømme? Lad os drage vores egne konklusioner.

I livets dans er galskaben bare en maske. I en verden af hurtige domme finder den sande vismand ro i kaos.

Jeg indrømmer, at jeg er skør, jeg har elsket så mange mennesker ... og hvad så? Vi er aldrig helt færdige, vi længes altid efter mere kærlighed, mere og mere ...

Kærligheden er en mark, hvor fornuften forsvinder, og galskaben finder ly. Vi er frie fugle, der flyver gennem skyer af sårbarhed og manipulation. Må vores vinger blive styret af hjertets sandhed.

På kærlighedens vej finder vi livets visdom. At elske er en ret og en pligt, et lys, der oplyser vores væsen. Lad os elske hinanden uden tårer, med hengivenhed og spontanitet. Må kærligheden være den kraft, der leder os!

På den himmelske scene danser solen,

*Lysstråler, din kunst når ud. Ren
energi, dagens moder,
Universet bifalder din magi.*

*I en fjern horisont kan man ikke se kærlighedens lys, men man kan mærke det.
Det spredter sig gennem berøring, gennem den energi, der revitaliserer. Må
kærlighedens ligning vokse: $1+1+1+1+... = \text{uendelig}$.*

*På kærlighedens område danser magnetiske kræfter. Forførelse tiltrækker
begær, og hjertet længes efter at kende og nyde hvert øjeblik.*

*Sollys og varme, kraft i hver eneste stråle. Spyt, der udskilles i et kys,
følelser, der deles. Glæde ved en fødselsdagsfest. Årene går, alderen
skrider frem. Alderdom bringer tålmodighed, udholdenhed er en
præstation. Offer og smerte, helbredelse hos lægen. Sundhed er vitalitet,
energi, der flyder. Magt og afmagt, frustration og lidelse. Faldet bringer
svimmelhed, vanvittig svimmelhed. Vanvid på hospitalet, indlæggelse og
afsaavn. Ønsket om at leve endnu en dag.*

*På livets rejse er viljen til at vinde en konstant kamp. Vi står over for
indre krige, tab og den ensomhed, der ledsager os. Men det er i skabelsen
og opfindelsen, at vi finder sandheden på trods af verdens løgne og
grusomhed. Straf og irettesættelse former os, mens vi søger balance og
sikkerhed. Sygdommens ustabilitet og abnormitet udfordrer os, men vi
bliver ved med at kæmpe, beskyttet af politiet og vores egen beslutsomhed.*

*Psykiatri og terapi, en dans mellem illusion og virkelighed. En
sygeplejerske giver morfin, mens vi kæmper mod angst og frygt. Livets
kapløb er en adrenalinkonkurrence. Vinderne er dem, der finder
tilfredsstillelse i hvert eneste spørgsmål. Nysgerrighed nærer sjælen, og
glæde er den ultimative belønning.*

*Skyld og frihed danser i retfærdighed. Ærlighed skinner, sandhed lyser
op. Det usynlige bliver virkeligt i fantasien. Kreativiteten flyver,
drømmene hviler. Rolighed hersker, roen varer ved. STOP.*

På livets vej har hvert symbol sin egen historie. Fra blyanten til gummiet, fra dækket til vejen fortsætter vi vores rejse. Overgangen er konstant: Vi arbejder, vi ændrer os, vi skalerer. Ord og sætninger skaber dialoger, vores udtryk i verden. I naturen finder vi energi, lys og kraft. Må den BLÅ STRÅLE oplyse vores vej!

Revitalisering af energi

At leve utilfredshed med tilfredshed,

velstandens lys,

Jeg er alle de farver, der kan male din verden.

Lammende lys

Hvorfor stoppe, når handling bevæger og forvandler os? Følelser og fornemmelser er livets puls. At reagere og reagere er forståelsens dans. Tålmodighed og intelligens er nøglen til at forstå andre. Lad os være konfronterende, men med hjertet.

Det er spørgsmålet: Skal vi frigøre eller ikke frigøre de energier, der lammer os? Som børn uden svar står vi over for det ukendte. Vær modige, venner! Ordet er en ordre, men hvem bedømmer fornuften? Hvem bestemmer, hvad der er normalt? I sidste ende er det ingen!

Vi har alle tro, som en harpe, der hentyder og bedrager. Tavshed er handling, ikke naivitet. Lyt dobbelt så meget, som du taler. Modstå stilhed, den besvarer spørgsmål. Tag det roligt, og lyt til stilheden inden i dig.

Hvis lynet slog ned en dag ... ville det så være destruktivt og støjende eller lyst og smukt? Kraften i det uventede, skønheden i det øjeblikkelige.

Hver stråle er unik, ligesom os. Hver med sit eget lys sin egen måde at handle på. Hvis det var en stråle, ville den være original.

Hver stråle har ligesom os sin egen vej og handling. På et øjeblik kan alting ændre sig. Vi kan påvirke skæbnen, men bør vi det?

Reflekterer over skæbner og overbevisninger... En terning kastes. Du spørger Gud

det maksimale, men det minimale kommer ud. Hvem kastede terningerne? Vi har hver især egen energi og måde at handle på. Kast din terning med tro og formål!

Reflective Light, refleksionens dans i sindet.

Jeg vågnede op i en ny verden, hvor ordene er de vinger, der mig til at flyve. At skrive denne bog er som at tænde et lys inden i mig, der udvider mit væsen. Refleksion er nøglen til at belyse tanken og mærke dens transformerende kraft.

I sindets store hav sejler vi på tankestrømme. Sjælen er nogle gange oprørt som et rasende hav. Øjne krydses og afslører kompleksitet.

I verdens kaos flyder energien, og urolige sind efterlader spor. Stemmer i fællesskab giver ekko, ord danser i kunsten at udtrykke sig. Må inspirationen lede os!

Hjertet slår i stilhed, blodårerne danser i takt. Undertrykkelse hvisker i skyggerne, men tanken er fri.

Tanker, der danser i sindet, minder, der kommer og går. At praktisere had? Nej, det er vej uden lys. Mulighederne kommer ikke altid på det rigtige tidspunkt. Vi lider, fordi vi lader dem gøre det, men ytringsfrihed er en skat. Sandheden skinner gennem ærlighed. Forskellige udtryksformer, med sin egen skønhed. Balance er at have det godt, det er indre fred.

Balance er rutine, nervøsitet er kaos. Kommentarer er uundgåelige, men renhed lever i os alle. Solen, en energikilde, oplyser universel kærlighed og medfølelse. Hvad er unormalt? Når der ikke sker noget.

I sjælenes dans glemmer vi, fordi vi gerne vil, og vi navigerer mellem forskellige perspektiver. Ideer flyder, overbevisninger . Det uoprettelige eksisterer, ligesom den uretfærdighed, der berører os. Kærlighed, en kilde til glæde, er et ensomt tilflugtssted.

Samvittigheden er som en lanterne, der oplyser vores rejse. Vi har alle vores laster og frygt, og nogle gange siger vi noget vrøvl. Men den er

Det er vigtigt at huske, at vi bliver stærkere af at indrømme vores sorg. Lad være med at skjule noget, vær autentisk.

Vi er alle sårbare, men i venskabets glød finder vi styrke. Mulighederne banker på døren, åbn den med mod. Ingen tilhører nogen, men alle har ret til at skinne som stjerner på himlen. En ven er afspejling af os selv, et andet jeg, som får os til at føle os komplette.

Vi har alle evnen til at elske og blive elsket. Kærligheden lyser op i vores liv og guider os. Det er vigtigt at respektere denne følelse. Elsk hinanden, for kærligheden er den kraft, der forener os og får os til at vokse.

Ord kan være en korsvej af følelser, men der er altid en logik i at undgå lidelse. Husk: "Hvad de gamle har, er ikke visdom, men forsigtighed." Lyt og lær!

Vi har alle magten til at vælge mellem godt og ondt. Livet er en skole, hvor galskab kan være fornuft, og viden er nøglen. Jeg forandrer mig for dig, for mig og for dem, der elsker mig. At udvikle sig er at sig.

Elektrificerende foreninger

Jeg føler, reflekterer, griber og indfanger!

Jeg udånder energi hele dagen lang!

Lys tiltrækker !

Magt er viden!

At vide er at lære, at lære er at opdage og føle!

At føle er at reflektere At fatte er at lære At lære er at indse! At realisere jeg'et! Jeg er, du er, han er, vi er, de er! Vi er alle mig! Og jeg er dem! Og de er os!

Hvem er vi?

Vi eksisterer, derfor er vi. Skabt af livets lys, mellem fantasi og virkelighed. Dualisme mellem ønske og fakta, fortolkning af vores egen virkelighed.

Virkeligheden omkring os, hvor vi vokser og udvikler os! Transformation og innovation, cyklusser af forandring og overgang. At overvinde barrierer og nå nye stadier!

At overvinde cyklusser og vanskeligheder!

En hvirvel af udfordringer, virkelige eller indbildte, skabt af samspillet mellem det underbevidste og det bevidste.

Bevidsthed og erkendelse, ubevidsthed og projektion af selvet!

Eksistens er rejsen!

Vi er EN, en verden af væsener, et jeg forvandlet til VI! Jeg eksisterer, derfor eksisterer vi! Hver af os handler på verden og på hinanden. Du handler på dem, og de er verden!

Væsener, levende eller livløse, er lys og indfanger lys. Lys er energi, energi er kraft. Kraft er begær, begær er at ville. At ville er virkeligt. Vi kan alle røre ved det virkelige. Det virkelige er fakta og adfærd. Adfærd er handling.

Handling er svaret på verden! Transformation er modifikation. Forandring er ægte! Permanent ønske, altid drømme. Der er ikke vi ønsker i verden, men vi bliver ved med at prøve!

I den uophørlige søgen efter det, der ikke findes, finder vi kun fortvivlelse og lidelse. At ønske det uopnåelige er en vej til ulykke. Ægte lykke kommer fra opfyldelsen af mulige ønsker.

Verden er fuld af mysterier og kræfter, som vi ikke kan nå. Disse spirituelle følelser, som får os til at føle vores sande jeg, kan virke uvirkelige, men de er en del af vores eksistens. Selv i depression er der et lys, som leder os. Lad os leve med ånd og finde skønhed i det usynlige!

Ånd: den disposition, der leder os! Motivation: den kraft, der driver os! Impuls: energien til handling! Handling: den handling, der forvandler! Handling: indvirkningen på andre! Andre: de, dem og mig! Mig vs. dem: den verden, der udfordrer os! Verden: en social scene! Læring: den adfærd, vi udviser! Præsentation: af den viden, vi tilegner os!

Viden er det våben, der oplyser os på livets vej.

At dele er at lære, at lære er at leve. Interaktion er universets dans, hvor hvert skridt en ny opdagelse.

At handle på verden er at forandre den! Viden er evolution, og at udvikle sig er at være vidende. At vide er at vide, hvordan man transformerer! At transformere viden til en multikulturel verden af uendelig visdom. Den uopnåelige uendelighed er vores horisont!

At handle på verden er at forandre den! Viden er nøglen til evolution. At være vidende er at være i stand til at forandre sig. At omsætte viden til handling skaber en multikulturel verden med uendelig visdom. Uendeligheden er uopnåelig, men hvert skridt er en præstation.

At være klog er utopisk, men det er i viljen, at vi finder indre styrke! Selvet forvandler verden, og verden er os i forvandling. Det er os, der forvandler verden med fornuft og retfærdighed!

Retfærdighed og lighed er grundlæggende rettigheder! Vi skal handle med samvittighed, baseret på virkeligheden. Fantasien er stærk og giver os frihed. At vide er at fortolke verden omkring os. Lad os skabe en bedre fremtid!

*At fortolke er at antage, at
antage er en forpligtelse, en
forpligtelse er en pagt, en
pagt er en ed,
At sværge er loyalitet,
loyalitet er sandhed,
sandhed er én,
Jeg er en,
Vi er én verden.*

At vokse er at være, at eksistere er en kendsgerning. Vi er verden, levende og livløse væsener. Verden forandres af os og af dem. I konstant udvikling! At vide er at vide, og at vide er at vokse.

At opleve er at føle verden! At føle er at kende sjælen! Frihed til at vælge, hvad vi vil opleve. Respekt er en ret, men

også en pligt! Hvis vi ikke ved noget, kan vi ikke forvandle os. Viden er magt, erhvervet af verdens forskellige jeg'er!

Ved du det ikke? Spørg anden! Vi kan lære af andres erfaringer! Der er ting, som allerede er blevet testet, og som ikke er gode! Livsvisdom kommer fra sund fornuft og delte erfaringer! Lad os vokse sammen!

At interagere er at transformere! Venskab er vores styrke, medmenneskelighed vores guide. Sammen deler vi værdier og påvirker verden. Vi er alle en del af noget større. Lad os handle og ændre vores omgivelser!

*I forandringens gobelin skifter
verdener og udvikler sig på ny.
Vi omfavner transformation,
Et nyt selv, et nyt os, et nyt dem. En
ny virkelighed bryder frem,
der giver ekko af morgendagens hvisken.*

Forvandlingen af verden ligger i hver enkelt af os. Et nyt mig, nyt os, et nyt dem. Sammen skaber vi en ny virkelighed.

*Lyst til et kys
Giv mig et kys ... som dem, kun du kender! Skjult, blødt,
blidt ... med smag af dig!
Og jeg giver dig et kys fra mig til gengæld.*

Søvnløshed er min følgesvend om natten. Jeg vil ikke sove, jeg vil leve hvert øjeblik intenst. Jeg møder denne forhindring med søvnløshedens mod.

*I skyggen af ulven, fortabt,
men fundet. Beskyttelse er en
mulighed.
Stærke kemikalier,
vand,
fingerfærdighed i
forbindelse med
fødevarer.
Dyk ned i skyggen,*

*eventyr venter på ham,
lander han i Caricuao.
Beskyttet, ja,
men alene i holdning*

I dag skriver jeg i Caricuao-ulvens ånd, hvor jeg ser hans vilde verden i øjnene og fortolker den. En uafhængig, loyal og ærlig ven med en voldsom, men velgørende natur. Et embryo af liv, dannet på gaderne i Caricuao, hvor jeg lærte værdien af venskab. En trofast følgesvend, når jeg rejste og delte, altid med hengivenhed og stilhed. Jeg lærte skyggerne i Caricuaos gader og deres selskab at kende.

Gådefuld som natten, men med en tørst efter at leve og være fri. Mig og Sombra Wolf, venner i den frihed, som Moder Natur gav os. Havana Club i revolutionens essens, sammen i en ensom pagt. Længe leve galskaben!

Jogo do Galo: en dans mellem ord og følelser. Med respekt og taknemmelighed, hvad synes du om mig og jeg om dig? Måske forstod vi hinanden mellem linjerne. Overvejelser gjort, ordene er veltalende ... En gave pakket ud på det rigtige tidspunkt ... Og nu, messe eller hanekam? Det frygtelige spørgsmål er blevet stillet!

Refleksion til ekstase, ekko af den tavshed, der distancerer os. Handlinger er ord af smerte, forhindringer, der overvindes af kemien i det at være. Himmelske kroppe blomstrer perfekt kærlighed.

På jagt efter kærlighedens kløver, hvor rigdommen er forståelsen af mangesidede sjæle. Hvert møde er en forøgelse af ønsket om medfølelse og ømhed. I livets cirkel går det ene og udelelige selv ikke tabt i forbigående begær.

Den gyldne ring, symbolet på tro og respekt, er bare en illusion. Vi er vilde, drevet af egoet. Ethvert sammenstød mellem ideer opflammer sindet. Sund fornøft er nøglen til at harmonisere sig selv og andre. Giv efter eller påtvinge? Afvisning er let, men sand visdom ligger i accept.

At elske er mere end at føle sig selv, det er at føle den anden. I vores

instinktiv adfærd, er det "jeg'et", der hersker, men harmoni opstår, når vi forbinder os med andre væsener. Hvor mange "jeg'er" skal vi finde os i, før vi giver efter for den anden?

I selvets labyrint giver ensomheden genlyd. Egoismens panser brister en dag og afslører det tomme spejl. Selvkærlighed skaber ikke ægte kærlighed. Kun kærlighed overvinder alt.

Livet er en have af farver, hvor længsel og begær danser sammen. Hvor ville det være perfekt, hvis du var her, tæt på mig.

Men kronbladene falder, og jeg sidder tilbage og håber på en genforening.

Brune øjne, oliven fra havet, du er den muse, der får mit hjerte til at synge. Når jeg tænker på dig, kan jeg kun huske den gnist, der får mig til at drømme.

Jeg er vågnet fra mørket uden længsel. Lidenskab og begær omslutter mig. Stærke kys og kram, alt sammen uden at spørge. Kærlighed, hengivenhed, medfølelse uden smerte. Give uden at kræve. Se efter skatten, ikke af guld, men af varig kærlighed.

Du vidste, at jeg følte det, men jeg sagde det ikke. Noget dybt voksede frem, en kærlighed, der ikke kunne oversættes. Som en solopgang oplyste den hjertet uden frygt. Jeg elskede uden at se, uden at varme ensomheden.

Du var der, ved vinduet, jeg kunne dufte din parfume af sandeltræ og jasmin. I går var det det samme, i dag var det noget særligt. Ansigt til ansigt, det gjorde ondt, og det var vigtigt. Jeg trak vejret for dig, jeg så dig ikke, men du var der, langt væk og til stede. Jeg tog dig med til havet, du kendte havluften, den fugtige ånde og glæden.

Jeg tænder en cigaret og giver på mig selv. Mellem linjer og ideer farer jeg vild. Er der nogen, der forstår det, eller er det hele så vagt?

Cigaretten er slukket, men skriveflammen er tændt i mig. Kunne det tænkes, at nogen læser mig og finder glæde i mine ord? Jeg har valgt ny, mere konkret vej, hvor kærlighed og forståelse er det ledende lys. Må skæbner blive formet af kærlighedens sind, og må kærlige ord give ekko som håbets fyrtårne.

På jagt efter ord, der omfavner, uden konflikt, kun kærlighed og tillid. Jeg vil være direkte, men altid spontan, og forene læser og forfatter. Sætninger, der forbinder, tænker og mediterer. Skal vi tage på denne rejse med venlige breve sammen?

At tænke er en udfordring, der fører os til det absurde og får os til at eksistere. At være usædvanlig er at have tålmodighed til at læse og reflektere. Jeg læser ikke meget, men når jeg gør, tænker jeg. Tag udfordringen op: læs og bliv ved med at TÆNKE. Jeg er taknemmelig for at vide, at nogen også tænker.

Måske du det ikke, men det gør jeg. Som regn, der siver ind i sten og binder sig til jord og sand. Et hårdt og effektivt forhold. Vi går på dem, på den solide forening.

Følelsen af regn på sten. Et stærkt bånd, forenet af jord og sand. Vi går på dem, uden at der er plads til mere. Et effektivt forhold, ligesom naturen.

Murere og sten, formbare hjerter, følelser sammen. Kærlighed er den mørtel, der binder os sammen, stærk og solid som en legosti. Livet er slitage, men sammen er vi styrke. Lapidar eller montering, vi er brikker i verden.

I jordens store puslespil har hver brik sin plads. Vi er alle vigtige, hver med vores egen unikke form. Sammen danner vi hele billedet. Harmoni ligger i de veje, vi går, og de forbindelser, vi skaber. Lad os samarbejde for en verden af kærlighed og enhed!

Hvordan kan vi være os selv, hvis andre gemmer sig? At føle er at eksistere, men at dele gør også ondt. Hvorfor komplicere tingene? Sandheden er vores ansigt, vores ansigt. Og når vi kan lide nogen ...

Vis dit ansigt, ingen filtre. Penge kan ikke købe mig, og jeg ønsker ikke at købe nogen. Jeg er imod euroen og for et ansigt med følelser. Kronen er ingen erstatning for ansigtet. At lide er at eksistere.

Den samme smerte, den samme glød, det var kærlighed! Vi er stjerner i en stumfilm, men vores lidenskab er en evig sang.

Den samme vej, den samme sti. Vi ser på hinanden og ser en fælles fremtid. Du sukker, jeg sukker. Sammen projicerer vi drømme og ser frygten i øjnene. Livet er hårdt, men alt passer ind i vores rum.

Du ved, at jeg gør det, selv når jeg ikke gør det. Fantasien flyver, uden grænser, uden barrierer. Vi er sammen, adskilt, men forbundet. Du handler, jeg reagerer. Du griner, jeg smiler. Perfekt harmoni. Hvor jeg vil have dig, hvor jeg begærer dig. Et kys, og jeg rejser...

Men jeg vil ikke falde eller komme til skade. Du er kuren mod min længsel. Jeg lover, at jeg vil møde dig, opdage alt og ikke vide noget. Jeg så dig, jeg følte dig, du følte også mig. Jeg vil have dig tæt på, altid tæt på mig. Jeg vil overvinde oprøret, men der er ingen kamp. Fordi du vil se, selv uden at kigge. Jeg ved det, jeg forestiller mig det. Erobringen er virkelig, kejserslig. Det var ikke fantasi, det var syn.

Null or Zero: Den evige søgen efter lykke!

Vi opnår et ønske og føler en vis tilfredsstillelse ... men så kalder ambitionen os videre til den næste drøm.

Glad det ene øjeblik, frustreret det næste ... livet er en cyklus af resultater og nye ønsker.

Åh, hr. ånd, giv mig ikke bare tre ønsker ... jeg vil have et af dem!

Lykken er flygtig, men viljen til at ønske den er uendelig.

Bag skønhed ligger karakter! Den kraft, der driver os til at følge vores personlige idealisme. Forsvar dit ideal! Individualitet er den forskel, der markerer vores holdning. Stolthed er den naturkraft, der gør det muligt for os at være unikke. Vær noget særligt!

Tro ikke på det ... en dag vil du falde. Men vi holder ud, vi holder ud, vi elsker, og vi kæmper. Vi står op med tro. Falder uden at ville, falder uden faldskærm. Helt knust af skyldfølelse, uden undskyldning. Jeg er ked af det. Og !

Prinsesse i min have, din grønne og brune farve fortryller. Sjælen er tændt, jeg vil have dig som en, der trækker vejret. Glade morgenfrue, dine farver heler.

*mig. Skinnende figur, min fascination. Smukt hår skaber bånd i mit hjerte.
Taknemmelighed for denne lidenskab, der fører mig til paradis.*

*Jeg så dig i mængden,
Jeg kiggede på dig, og tiden stod stille i
kontemplation. Jeg lagde mærke til din essens, så
ren, så smuk, jeg kiggede igen, og magien blev
åbenbaret.*

*Jeg lagde mærke til det igen, hver detalje var en
fryd, jeg kunne lide, hvad jeg så, uden nogen
forbløffelse.*

*Jeg elskede dit væsen, så unikt og sjældent,
Jeg elskede dig på et øjeblik, uden et øjeblik
varsel. Det var en kærlighedsgestus, så enkel og
oprigtig som et digt skrevet i det æteriske.*

*Du var sådan her, ved at falde, jeg
spurgte, jeg ville mærke.*

*Du sagde: "Lad være med at være
sådan, vi er ens, i den ene ende.*

*Når du føler dig fortabt, så husk, at jeg er dit udgangspunkt. Livet er et
kort, hvor vi mødes, og jeg sagde til dig: "Velkommen til rejsen!"
Stol på mig, jeg er her i dit skjulested. Et lille kys, og alt bliver godt.*

*Forestille sig uden at skabe, skrive uden at læse. Lytte uden at lytte, studere
uden at huske. At se og føle, at give slip. I bogstaver, ord, sætninger, digte.
Hos mig er alt et tema.*

*I dag føler jeg mig aktuel og moderne, uden fortid. Jeg glemmer og gør alt om
i nuet. Jeg ser dig i øjnene, jeg ser dig, uden ironi. Jeg er spontan, saglig,
punktlig og opdateret.*

*I dag var det sådan her Glem det, gør det sådan her. Hvordan ville det være
uden øjeblikket før? Det kommer indefra, jeg ser udad. Jeg eksisterer og ser
mig selv i nuet. Øjeblikket er væk, det overstået. Alt, hvad jeg skal gøre, er at
se på nuet, se øjeblikket i øjnene.*

Et ord opstod næsten af en enkelt kendsgerning. Vilje og glæde,

bare ved at skrive. Skrivningen blev født af energi og glæde. En mand, der lever sit daglige liv.

Det svæver og forsvinder næsten, ordene kommer ud af handlingen, viljen til en fornøjelse: at skrive. Energien og glæden ved at leve fra dag til dag. Rolige tårer løber ned ad kinderne på dem, der nogle gange mister sig selv, men som stræber efter at være så søde som et kirsebær.

Ordene danser, nogle gange fjollede, andre gange klare. Et indre i brand, en rejse ned i dybet, et vendepunkt i din verden. Jeg ser med et dybt blik.

Jeg ved, hvad du føler, hvad du frygter, hvad du ønsker. På de ensomme nætter er der lidenskab og begær. Du lukker øjnene og drømmer. Mig? Jeg tænker på dit smil, der venter på mod.

På flodbredden, hvor smilet møder stenen, og vandet danser, opdager vi galskabens renhed. Hvad der er vores, tager ingen.

Sidder og reflekterer og skriver. I fantasiens akvarium, hvor jeg svømmer og indånder drømme. En dag, uden grænser, for at svømme og drømme.

Hej,

*Jeg kan se, at du er der,
hvordan har du det?*

*Jeg er mere eller
mindre, du taler, jeg
lytter.*

*Jeg kan se, at du er mindre,
men aldrig mindre!*

*Jeg mærker dit sind,
positivt og kreativt,
aldrig negativt, altid
konstruktivt.*

Ved mister jeg troen, men nogen griber fat i mig og siger "Hej". Jeg spørger, hvordan du har det og selv med " kan jeg se, at dit sind er positivt og kreativt. Jeg føler den klo, der beskytter mig, en, der aldrig glemmer mig. Jeg ønsker, at du skal være glad og munter, ligesom alle andre i denne udviklende befolkning.

Jeg kiggede frem og så dig der. Det var magisk, alt hvad jeg ønskede. Det var dig, bare dig. Bare dig og mig, lykkelige. Regnen faldt, den bragte os sammen. Våde, forelskede, oversvømmet med dråber af magi. Ren glæde.

Hver gang jeg skriver, ser jeg dig. I fremtiden og i nutiden vil jeg have dig for evigt. Forenet, mere end venner. Navle mod navle, læber mod læber, krop mod krop. Altid sammen.

Det var noget, jeg så, men ikke sagde. Noget, jeg ønskede og følte. En stærk forbindelse, uden lidelse. Jeg satte dig ind i min fantasi, skabte noget smukt i gule nuancer. Som solen, der aldrig går ud og udstråler energi hele dagen.

Når lyset slukkes, styrter jeg ned i mørket. Alt bliver forvandlet, fantasien får vinger. Forhindringer er dansende skygger, forestillingen begynder. Jeg tænder lyset, og drømmen fortsætter ... indtil hvornår?

At tænke er en kunst, hvert sind er et univers! Alle unikke, alle forbundne.

Jeg sejler i mørket, en passager af tid, ikke af lys kærlighed. Kroppen sover, følelserne brydes af lyd. Jeg slapper af, lytter, dukker op igen. Glemmer at løse spændinger. Stoppet, bundet, men der er altid en løsning. Jeg reagerer ikke, jeg handler. Jeg tager ansvaret for situationen. En fornærmelse, der ophæver lidelsen.

Jeg tænkte, jeg drømte, jeg vågnede... Jeg så dig i en drøm, en prinsesse med charme og skønhed. Du er den inspiration, der får mit hjerte til at slå uden panser.

Du var træt, du åbnede munden, og du faldt i søvn. Jeg tænkte på dig, der, ved siden af dig. Jeg lænede mig tilbage, lagde mig ned og bad om et kys. Du opfyldte et ønske. Jeg ønskede at være sammen med dig, jeg drømte om dig...

Serenity of the azucena, din parfume fortryller og guider mig. På taget, under stjernerne, fortaber jeg mig i dig.

Du får mig til at smile og føle, det er så godt at lade mig gå videre. Azucenaens kronblad, din parfume forfører mig og får mig til at møde dig.

Vi sidder på dit tag og ser på stjernerne, og jeg fortaber mig i dig. Du er så venlig, en ud af tusind, eller rettere, mere uendelig. Det, jeg føler for dig, er magisk, umuligt at måle.

Jeg rejste blandt stjernerne, under skyerne, under himlen. Mars, hvor kærligheden blomstrer. Jupiter, hvor begæret vokser. Mit væsen flyver fra planet til planet med en pen.

Der var styrke og energi, glæde, som hun overførte. Kærlighed i form af en blomst, der bevægede sig som en solsikke. En drøm, en præstation, alt med lidenskab. Det var storslået, fantastisk, kort sagt meget kærligt.

Jeg kiggede ud af vinduet på den fjerne horisont. Jeg så din stjerne, der blinkede. Månen, vores landskab, vores rejse. Vi rejste sammen, vi erobrede drømme. Under havet og over land var det kun måneskin.

At længes er at ønske dig her, at længes efter at møde dig, at elske dig uden at se dig. At føle din tilstedeværelse med alle fem sanser: at se dig uden at være der, at lugte dig uden at lugte dig, at høre dig uden støj, at smage dig uden at smage dig, at røre ved dig uden at røre ved dig.

Inspiration er som solen: Nogle gange skinner den, andre gange gemmer den sig. At skrive er en udfordring, men hvert ord er en lysstråle. Jeg bliver ved, selv når kreativiteten synes langt væk.

Jeg var opslugt, næsten forvredet, i en vågen drøm. At skabe og leve min væren, det er, hvad væren er.

Ved du ?

Der er ting, som ændrer verden, ting, som bare var ting,

Nu fremkalder de tusind og en fornemmelse. Når de forvandles, er de virkelige, men de var engang noget ...

Ah, livets ting!

Det var tåge i luften, under dem, der flyver, en drøm, der svæver. Figurer, der skal overvindes, uden frygt, i måneskinnet. Kaptajn på havet, alt ved hånden, på fantasiens rejse. Et vundet slag, en ægte bedrift.

Hvis det en dag går over, vil det være en stor glæde! Jeg lukker døre, åbner vinduer flyver frygtløst ind i paradiset. Løse toner i en varm atmosfære, liljer og morgenfruer i blomst. Fugtig jord, en hjælpeløs pære klamrer sig til fornuften. Spændingen stiger...

Følelser flettet sammen, tårer og fortrydelse. Jeg skrev uden at forstå, men jeg følte dybt. Jeg så alt, men kiggede ikke på noget. Jeg græd, fordi jeg gav mig selv uden at forlade dig. Lidenskab antænder smerte, et nej kan være befriende. Hjertet slår stærkt, selv på afstand. Fattig eller ej, vi er alle mennesker.

Kort sagt, alt har en ende og en begyndelse. Vi elsker og afviser, fordi alt blomstrer og forsvinder på et øjeblik. Livet er flygtigt, et øjeblik i et tilbageslag. Man skal bare tro på det for at blive genfødt.

Mellem at være og ikke være viser kærligheden vej. Jeg går, fordi jeg vil, jeg lever, fordi jeg eksisterer. I tankens bevægelse er jeg fri og opmærksom. Selv når jeg står stille, bevæger jeg mig fremad.

Jeg tror ikke på overtro, men på menneskets og dets skabelsers kraft! Fra ioner til raketter - alt er muligt, når man forestiller sig og skaber. Den virkelige magi ligger i den usynlige energi, der bevæger verden!

Kærlighed er et dybt mysterium, hvor smerte og nydelse danser i en evig symfoni. At føle er at leve, at beskytte er at elske. Selv i smerte blomstrer kærligheden, fordi den kommer fra hjertet.

I dine øjne ser jeg havet, hver øjenvippe er en bølge, hver tåre en skal. Jeg snubler over stjerner, et korn nærer mit hjerte.

Jeg led, men jeg var ikke klar over det, eller måske forstod jeg

*ikke, hvad jeg oplevede. Jeg smilede som en solsikke,
Glæd dig og strål i solen.
Befri dig selv, vis din skønhed.*

Frygt, alle har lidt.

*Det var noget, der bevægede sig.
 Jeg kunne ikke se, hvordan det skete.
 Plager et øjeblik, står over for en
 langsom mumlen. Nu grinede han
 ikke, nogen så det,
 En mand, figuren, der vaklede.
 Bare fordi han kiggede, var der ingen, der
 lagde mærke til det. Tavshed blev
 opretholdt.*

*Frosne følelser på en ensom vej. Med alt og intet, en i ingen. Aldrig hinsides,
 men som nogen kom jeg til kort.*

*I mine øjne lyste visheden, men usikkerheden fik mig til at snuble. På det
 øde tag fandt jeg smerte og et angstfyldt syn. Jeg faldt, men i ydmyghed er
 der skønhed i menneskeheden.*

*Stilhed er en stemme, der taler højt, en melodi, der giver genlyd i sjælen.
 De, der lytter til det uudtalte, finder fred, for i stilhedens ro åbenbarer lykken
 sig.*

*Jeg vågnede en dag, glæden var ved at forsvinde, i morgen ville det blive
 bedre. Stilheden taler, foruroligende, og mennesket er trist, bare fordi det
 eksisterer.*

*Ræk hånden ud i ensomhedens mørke. Sig ikke nej til en bror, for det er ikke
 forgæves at røre ved dit hjerte.*

*Hvis ensomhed bare var at være alene, ville der ikke være nogen
 medlidenhed. Sjælen finder sit eget ekko i tomrummet.*

*Sidder på klipperne
 Jeg skriver til dig, hvad jeg aldrig har glemt:
 Dit smil, dit selskab. Når jeg var
 alene, tænkte jeg på dig,
 Og at huske det fik mig til at føle mig godt tilpas.*

*At drømme er at sejle på et hav af illusioner, hvor det at vågne op er at
 forankre sig i virkeligheden. Drømme forvandler os ikke, men de fører os
 til steder, som fornuften ikke kan nå. Er det værd at drømme? Eller er det
 at vågne op den virkelige skat?*

Mørk nat, dyb stilhed. Men der er altid en stjerne, der skinner, en ven, der skinner. Selv i de sværeste tider er der håb og tillid. En sand følgesvend, som trækker os op. Vi er aldrig alene.

Mennesket overrasker altid, fra fødsel til død. Han får noget andet til at ske, selv uden at vide hvorfor. I sin essens skinner det som måneskin og oplyser selv det hårdeste miljø. Håbet lever videre, der er altid nogen, man kan stole på. En sand ven, som hepper på os og trækker os op. Uanset øjeblikket, selv det sidste.

*Funklende øjne,
En stjerne, der skinner på
himlen, lidenskaben, der vågner.
Håbet er født, en sand
følgesvend, en trofast ven.*

Når jeg ser horisonten, hvor jeg gerne vil være, vil jeg gerne have, at du går med mig og deler den samme vej. På denne skriftrulle står der: Du er min skulder at læne mig op ad, en jeg vil sammen med. Jeg længes altid efter det sted, vi skal erobre, oplyst af vores måneskin og den samme stjerne, der altid skinner.

På jagt efter forståelse, gennem skyggerne af det ukendte. Er det nok at vide for at forstå? Hvor begyndte det hele, og hvor sluttede det?

Du skal vide, at uanset hvad der sker, vil vores kærlighed altid være hos dig. Det er ikke bare lidenskab, det er en evig forpligtelse.

Natten er min tavse følgesvend. Den holder på hemmeligheder og fornemmelser, lytter altid, taler aldrig. Jeg lader mig rive med af musikken og slapper af i nattens dyb.

Frihed er et frisk pust! At mærke sine bånd løsne sig, sine knuder løsne sig ... at være fri er at opleve en verden af

naturlig og sensuel måde. Lad os lægge spændingerne bag os og omfavne livets lethed!

Hvert ord, der skrives, er et stykke af mig. Følelserne flyder som en flod af inspiration. Jeg håber, at du, når du læser, føler den glæde, jeg får ved at skrive.

At føle sig ensom, formålsløs, desorienteret og skubbe os mod glemslen. Mister pusten og ønsker at tro. Alle møder det, mens de lever.

Et fortabt blik, et ensomt suk. Cigaretrøgen danser, mens tiden glider væk. Hvert pust er en uophørlig søgen. Vi håber, at denne afhængighed forsvinder ... forsvinder.

En magisk dag har fundet sted! Resultatet af indsats og udholdenhed, en positiv holdning, der har ført til noget ekstraordinært. At være bedre og mere end sejrrig, overvældende, erobrer af daggryet. Alt i mine hænder, ingen fangst. At være lykkelig, bare fordi jeg ville!

Som en blomstrende blomst er jeg i dag genfødt til at leve. På en hvilken som helst dag, måned eller århundrede er jeg disponeret for lykke. At høre det uhørte, at leve det, at være der, hvor jeg aldrig har været. At forvandle det banale til noget ekstraordinært med et digts lethed.

Det er allerede i det ubevidste, det lyver ikke. Jeg går videre, bevidst. At leve er at tro, at forestille sig er at erobre det virkelige. Vi er frie, ikke slaver af laster eller dyder. Hop, løb, flyv! Lad dit hjerte slå stærkt, opnå den højeste frihed. At være er at leve frit.

I livets kapløb er ethvert tilbageslag et løft, ethvert langsomt skridt er en præstation. Frihed er ensomhedens søster, men det er i ensomheden, vi finder styrken til at være de første og de sidste. Vi er aldrig rigtig alene, for vi har livet foran os. Når vi løber for at leve, vinder vi ved at tabe. At være lykkelig er målet.

Jeg mediterede i lediggangens stilhed og søgte ro i ensomheden. Lykken findes ikke derude, men inden i os, hvor rastløsheden ikke når frem. Jeg fandt tilfredsstillelse i at omfavne mit eget selskab.

Det er ikke autisme, det er selverkendelse.

6TAR Der...

At være der, selv når du ikke spørger, at ledsage dig i unødvendige øjeblikke, at være den usynlige tilstedeværelse, du ønsker,

At være sammen med dig, selv på afstand. At være der, når du ikke mærker mig, at besvare dit stille kald, at være den tanke, der trøster dig, forberedt på, hvad der end kommer.

At forestille sig dig og være der, selv uden at ville det, at være grunden uden forklaring, bare fordi. At elske dig i nærvær og fravær, at eksistere, fordi du eksisterer,

At drømme om dig og altid være her.

Må jeg altid være der...

Ah, den magi i dine øjne, det funklende smil, der forførte mig! Du var eneste ene, smuk og sensuel, min drømmekvinde. Jeg kunne mærke charmen i vores daglige liv... Kan du lide magi? , det kan jeg!

En dag forestillede jeg mig alt det, jeg ikke ved. Frygtindgydende drømme, rejser i stilhed. Lidelse ignoreret, mod fraværende. At kigge og se, nogens velbefindende. Det, vi har, er sjældent, en ud af hundrede.

At tænke og ryge er en indre kamp. Hvert minut er en sejr, men fristelsen varer ved. At skrive er en befrielse, men begæret lurer. Tiden , og kampen fortsætter. Sejr er at insistere, selv når det er let at give op. Energi slukkes aldrig, forvandling er uundgåelig. En cigaret, et øjebliks tøven, men beslutsomheden sejrer.

Når en måge krydser himlen, vil jeg bede den om at bringe dig tilbage... Jeg mistede alt, da jeg ikke ønskede noget. Hvordan ville jeg være uden dig? Jeg ville være en vulkan, der satte gang i dit hjerte, denne gigantiske, triumferende kærlighed. Lykke, stærkere end elektricitet, en strøm, der forener os og aldrig adskiller os ...

På flodbroen flyder minderne som blade i vinden. Fortiden er begravet, men søde ord dukker op til overfladen, malet på sindets lærred. Det var hende, den levende kunst, det ansigt, som tiden ikke kan slette. #

I lysets dans afslører skyggerne sig, en ansigtsløs skikkelse gemmer sig i natten. Den hvisker om frygt, men den lever kun i lyset. En tilsynekomst, der forsvinder, et dybt mysterium. Mørkets ven, en flygtig drøm.

I livets bølger gemmer grønt sig, blå falmer. Rød dukker op og advarer om principper. Mellem tavse skrig og magiske ord bygges en litterær mur. Tårer og skrift flyder og revitaliserer sjælen.

Sjælens svimmelhed, et spring ind i evigheden. Faldet er kun begyndelsen, den våde asfalt glitrer på vejen. Hjertet banker, rejsen er hurtig. På vej op standser tiden. Et udødeligt øjeblik, livets piruette.

Stoltheden ved at føle sig selv, mens den anden lider. I andres sko håber jeg, at du aldrig lider. Forhindringer skaber stolthed, men troen på mig fødes. Jeg kom til verden for at kæmpe til det sidste og passe på dig. At kende den anden person og dennes verden er den virkelige rejse.

Fægtning, kunsten at føle, slag, der kommer til at såre. Intens kamp, vedvarende smerte, men fighteren rejser sig, overvinder smerte, råber kærlighed. I det høje skinner herligheden, sejrherre og besejrede smiler. Alle, der kæmper, fortjener at vinde, at få den sejr, de længes efter, at stråle.

Et tårevædet, useriøst og sørgeligt morgengry. Men solen fordamper tristheden med sin varme. Skyerne hvisker: "Smil". Morgenens er genfødt og lover en ny begyndelse.

Enkelthed er nøglen til at frigøre det potentiale, der ligger i os. Med mod og udholdenhed giver håbet næring til vejen.

Tågen letter, og viljen til at erobre dukker op. Det er tid til at elske sig selv, til at gøre fremskridt i livets kampe.

Med hvert skud justerer vi skæbnens hånd. Vi frigør os fra fortidens bånd og omfavner den magiske nutid.

Glæde og forskellighed kommer fra sindet, hvor alting sker. Det er simpelthen tid til at blomstre.

I livets spind danser edderkoppen. Døden er bare en cyklus, ikke en afslutning. Lad os væve et smukt samfund, hvor evolutionen er konstant. Frygt ikke edderkoppen, men omfavn konstruktionen.

På LuzesCafé, mellem duften af ristet kaffe og cigaretrøg, finder jeg mit rum. Her er hver dag en blank side, hvor jeg skriver, skaber og fabulerer. Jeg drømmer om 2.000 timers ord, der belyser min rejse.

Vi dykker ned i skrivningens vand, hvor hvert ord en bølge af følelser. I blækkets hav jager vi efter bogstaver med intentioner, der når dybt ind i hjerterne. Lad os elske og sejle på vores refleksioners hav.

Jeg tænder mit væsens lanterne og oplyser tomheden. Flammen gløder og vækker endeløst begær. Tiden går dovent, men mit blik er lyst. Jeg udånder en intens parfume, jeg nyder at trække vejret. Hver dag en ny luft.

Et smil er ikke altid nødvendigt, men når det er, lyser det verden op med en oprigtig og blændende glød. Det er lykke i sin reneste form, et øjebliks glæde, der rører ved sjælen.

En fado, en fjern melodi, der danser med tiden og omfavner os med evig længsel. I fraværrets ørken vokser tørsten efter at se dig som en flod. Et ønske, der kun vil tilhøre dig.

Når man føler livet, kan ord ikke altid oversætte alt. Det, jeg skriver, er hjertets dans til lyden af verden. Enkelt, men dybt, som vinden, der hvisker hemmeligheder.

Hvis vinden kunne bære ord, ville jeg skrive et postkort til dig i regnen. Jeg tegner solen og dens stråler og siger, at du er min energi. Selv når det sner, vil min sol skinne for dig. Må vinden altid blæse denne tanke.

At tænke, at reflektere, at handle eller ikke at handle? At føle uden at udtrykke sig, en udfordring for eksistensen. At reflektere før man reagerer, visdommens hemmelighed. At lade som om, tankekontrol? Nogle gange er tavshed det bedste svar.

Forhindringen

I livet er forhindringen et skue! Vind uden frygt, føl og voks. Lær af nederlag, reager på tab. At overvinde er at maksimere sig selv! Præstationer og selvværd er essensen af at leve!

En hvirvelvind af følelser i havet, sand, der glider gennem mine fingre. Dråber af hav, korn af landskab. Mellem hænder og hjerte mærkes alt, men ikke alt nås.

Livet er som en cigaret, der slukkes, men man har altid lyst til at tænde den igen. Jeg vil ikke være, hvad de siger, jeg være, hvad jeg føler. Jeg går blandt mumlen og leder efter sandheden blandt skyggerne. Lad mig være alene, uden bånd, bare mig og det uendelige.

Jeg græder, fordi jeg føler det, tårer, der falder som blade i vinden. Andre menneskers fejltagelser, usynlige fængsler. Jeg vil befri mig selv, grine og græde, mærke livet i sin fulde udstrækning. Ligegyldighedens tårer flyder, men hver eneste dråbe er det værd.

Jeg tænkte, hvordan er du? Så banal, så ens, du er en . Jeg er ligeglad med, hvad jeg regner med, jeg vil se, hvad du ikke kan give. Jeg vil have

mig. Du er, hvad jeg troede, du var, eller når du ikke var det, fik du dig selv til at blive det. Jeg er mig selv.

Jeg ved ikke, hvordan jeg startede denne historie, uden et mål eller en pil. Smerten i mit hjerte, et slag, der ikke giver nyt liv. Et ensomt hjerte, som stadig ønsker at pumpe.

Jeg er ikke fri, og det bliver jeg heller aldrig. Jeg elsker min frihed, men jeg føler mig bundet af den kærlighed, du har til mig. Hvorfor er det sådan? Elsker de virkelig? De søger frihed, men de ønsker at være bundet til nogen. Jeg vil bare gerne være alene, usynlig... Jeg vil ikke forstå eller tænke. Jeg vil have afstand til det, der . Jeg vil ikke have den kærlighed, som de siger er frihed. Jeg vil bare befri det, der er i mig.

Midt i angst og tab flyder livet som en flod, der ikke venter. Jeg tager af sted uden at tage noget med, kun visheden om, at jeg en dag vil bukke under. Jeg griner ikke, jeg græder ikke, jeg eksisterer bare. Hvilken tragedie det er at leve!

Hvorfor det? Jeg spørger hvorfor, men jeg har ikke lyst til at tænke på det, der var engang. Jeg vil ikke kæmpe, jeg vil ikke være den, jeg aldrig var. Stemmen plager dem, der klager. Vent nu bare. Jeg rejser, jeg kommer og går tålmodigt. Hvad kan jeg sige? Jeg har ikke meget, og jeg mangler så meget. Det væsen, der siger: Jeg vil ikke have mere, invaderer mig. Jeg vil ikke mere.

Jeg vil ikke tilbage, jeg vil mærke musikken og vinden her. Jeg er ikke en dæmon eller en engel, jeg leder ikke efter himlen eller helvede. Jeg vil have Jorden, hvor alting findes. Jeg vil ikke væk, jeg har bare brug for plads til at trække vejret og skabe min egen eksistens. Jeg vil bare have luft til at trække vejret. Jeg vil være lige så løs som den luft, jeg indånder.

Visse ord bliver sagt, men ikke hørt. Nogle gange føler jeg, at jeg er levende kød, fuld af mærker, du ikke kan se. Er det for meget at bede om din opmærksomhed?

Nogle gange er det, vi ønsker at udtrykke, ikke klart, men rastløsheden fortsætter. Begær og vilje er forvirrede, og midt i det hele føler jeg mig alene.

Jeg skriver for at forsøge at formidle, hvad mit væsen længes efter at kommunikere. Ikke alt vil blive sagt, ikke alt vil blive forstået, men det i forsøget, at det smukke ved at udtrykke sig ligger.

Jeg afviser gør mig fattigere.

Hjertet føler, hvad øjnene ser, selv om det ikke ønsker det.

Åbn aldrig dit hjertes blik, da det kan lide under at se for meget.

Jeg er her, usynlig for dine øjne. Nej, det tror jeg ikke. Kan du mærke min tilstedeværelse? Heller ikke, forestiller jeg mig. Hvad finder du i mig? Jeg er blevet her som en skygge, så du ikke glemmer mig. Jeg kan ikke tåle fravær, for det, der forener os, adskiller os også. Jeg er her, altid.

Jeg vil ikke lade som om, jeg vil lade det flyde. Jeg skriver en tåre, trist og våd. Lad mig tørre dine tårer væk, din smerte, din ensomhed. Jeg vil drikke den smerte, du føler.

Alene, i den store væren. Med mig, det er mig, kun mig!

Ved introspektion udvides smerten, en dyb følelse. Selvet, et mysterium, som kun jeg kender. For andre er det en illusion.

Løse sider, blade, der blæser i vinden, sætninger, der løsner sig. Et ønske om at tømme sjælen, at lade alt fordampe. At skrive som en vej til frigørelse, hvor hvert ord opløser smerte. Jeg vil ikke lide, jeg vil udvikle mig.

Endnu en dag begynder, men det er i natten, jeg finder det lys, du bringer med dig. Lad os forene stilhed og mørke for at skabe magi. Jeg vil være dit lys i den mørke nat.

Hvordan jeg lod mig selv gå ... ud i det dybe tidevand, hvor havfruer spiller på deres harper. Jeg ville bare se på dig, uden ord, for aldrig at glemme dig. Men i dag vil jeg bare have en lille smule af ingenting.

Nogle gange er tavshed det mest velformulerede svar. Jeg frygter ikke døden, men tabet af det, jeg elsker. Jeg vil frigøre mig fra bånd og bare VÆRE, uden vægten af at have.

I jagten på selvet er hjertet guiden. At kende sig selv er en lille, men essentiel afgrund. At have og at tilhøre er som falmende skygger. I bund og grund er det at være at give op uden modvilje. Sand magt ligger i ydmyghed.

Hver dag vågner mennesker op til ny viden, men jo mere de lærer, jo længere fjerner de sig fra den sande viden. Hvad har ændret sig? Alt og intet. I min forandrede verden er det intellektet, der styrer, men illusionen består.

Jeg begynder, hvor jeg vil slutte. Røg i rummet, røg i sjælen. At bryde op med dig og verden, kan jeg gøre det? Værsgo, skub til mig! Uden frygt vil jeg bevæge mig fremad. Før mine dage er omme, vil jeg kæmpe.

At afvise det ydre og omfavne det indre. Historien om, hvem jeg er, uden verden udenfor. At finde det sande væsen, der bor i mig. Er din nysgerrighed vakt? Lad os tage på denne selvopdagelsesrejse sammen.

I røgens og tidens dans søger jeg efter den luft, der frigør sjælen. Historien begynder, hvor den slutter, en cyklus af kampe og gentagne fejltagelser. Jeg vil svæve, trække vejret, være den røg, der forsvinder. Jeg har alt, og jeg ønskede intet. Lad os bevæge os fremad, selv om vi bevæger os baglæns.

Den indre kamp fortsætter. Jeg kæmper for at være den, jeg virkelig ønsker at være, og frigøre mig fra fortidens skygger. Min samvittighed råber: "Kom frem, overvind!" Jeg er stille, men i bevægelse. Min hvælving, led mig. Jeg vil vokse, udvide, være mere. Ingen illusioner, kun sandhed. Jeg er mig selv.

I naturens harmoni blomstrer frigørelsens rod. Vi er forskellige, men sammen finder vi essensen. Lad døren stå på klem, så vi kan komme og gå og danse tidens brise. Barnet i os er en fase, en lektie.

Rejser, der begynder med et "Hej" og slutter med et "Farvel". Tankernes afgrund udfordrer os, men det er ved at vende tilbage til virkeligheden, at vi finder harmoni.

Længsel er den tåre, der sletter gråden, men det er også den tråd, der forbinder os med foryngelse.

Samtaler, der ikke sletter smerten, men som er en del af rejsen.

Den dikotomiske tilstedeværelse mellem at være og ikke være. At leve i fotografiske øjeblikke, der er væk på et øjeblik. At trække vejret er en impuls, men at leve er mere. Slet skæbnen, lev brøkdelen.

Når vi holder op med at leve, holder vi ikke op med at trække vejret. Naturen omgiver os og distraherer os med illusioner. Hvert øjeblik er en ny scene, der afspejler tilfældige rammer. Selvet forstørres af det ydre. Absorptionen af øjeblikket er illusorisk. Moder Natur bevæger os og indfanger større fornemmelser.

Ord flyver som gerninger i vinden, skjuler og afslører sig selv. Kan du se det? Livet er et øjeblikkeligt glimt, en røg, der breder sig.

Når vi tæller til ti, kigger fremtiden ind gennem nuets vindue. Røgen letter, klikket bliver stort.

Lukket inde i det iskolde nord er ventetiden lang. Gammelt lagen, brændt orange lys. Det glemte tæppe varmer sjælen, der tåler de løse erindrings kulde. Den varme rytme invaderer, udforsker selvet i en kølig verden. Sfæren ruller, fragmenter af varme eller kolde ord.

En varm drøm om flod og dal, hvor håb mødes og skaber uden afstand. Guitaren vibrerer, tørstig efter kultur, mens vi problematiserer hvert emne.

Frugter fødes, list kommer frem. Ord af tavshed, omsorg for den opmærksomme.

Mistanken vækkes af det, der ikke bliver sagt, men meningen er klar.

Hele sandheden er, at der ikke er nogen sandhed mellem tanker og handlinger. Brudstykker af adfærd skaber kunstgreb, som bedrager os. Ord, der ikke giver mening, men som siges med fornuft...

I form af ulykke finder vi den underliggende handling. At vokse er at vide, hvad man skal gøre, selv når situationen ikke giver mening. At lære af tegn, i form af tilføjelse, er en mission.

I verdens dans er lighed musen, men lighed er en myte. Fortabt i fremmedgørelse er vi malere af lige rammer, arkitekter af absolutte, men aldrig endelige grunde. Vi føler varmen fra vores indre, hvor den sande kunst findes.

I ordenes univers, hvor det imaginære danser med virkeligheden, fortæller hvert fragment en historie. I vittighedens enkelhed finder vi essensen af den rene fremtid, mens den barske fortid hvisker lektioner til os. Måtte hvert ord være et levende billede, en rejse i omvæltning og opdagelse.

*Solen går ned, den falder i
søvn, horisonten trækker
grænsen, den kommer altid
tilbage, den skinner, den lever.*

En lysende march, hvor hver detalje er en dans af ord. Minder, der holdes i tavshed, et mørkt klarsyn uden instinkter. Det væsen, der invaderer mig, er ikke mig.

Går som Akilles mellem fiktionens og virkelighedens søjler. Selvets spioner, berømmelsens lovprisninger. Lokomotivet kører mod den mørke tunnel i håb om en lysende slutning. Brudstykker af en skør og dyb rejse.

Det, der driver os, er en uforklarlig kraft, et net, der går i stykker, men som altid genopbygges. Vi er summen af erfaringer, forskellige, men i bund og grund ens. Lad flere mennesker komme til, for hver enkelt bringer en unik rejse med sig i bogstavernes rum.

I livskunsten er døden bare et rum, der skal skabes. Den er aldrig slutningen,

men en ny begyndelse. Som den snedige ræv, der hungrer efter viden, ligger vores levetid i aldrig at stoppe med at lære. Grænser er kun begyndelsen på en afgrund.

En ungdommelig attitude overvinder enhver højde. Fragmenter af erobringer, vi flyver uden at falde. Ord er dybe have, kunsten at bedrage. Havet kommer op, magi og energi. Filipe Moura, umiskendelig, lærer af nederlag. At leve er at vide, hvordan man flyver.

I stilhedens dyb høres ekkoet af metalliske fodtrin. Den ensomme spand, rengøringskluden. Koldt marmor, hviskende vægge. Dråbe for dråbe glider tiden væk.

En lysstråle reflekteres i glasset og afslører et ansigt, der er fortabt blandt stjerner og afgrunde. Klavermusikken giver ekko som et dyk, der redder mig fra at blive kvalt. På vejen venter asfalten, mens finnen svømmer i det dybe tomrum.

På dybt vand, et spring i bevægelse. En falmende illusion, et andet øjeblik. Havet skriver uden farve, en skuespiller på livets scene. Gavefest, pyjamas på sengen, spildt seng. Sprudlende billede uden landskab, alt i én indånding. Klar forvandling, uden tårer, uden regler. Fragmenter i intetheden, en fortælling, der ikke vokser.

En pil uden rækkevidde, en løkke i en knude. Jeg skriver og slører tiden, en tråd i havet, en berøring i ansigtet. Tidløs synd, varm sol og en dråbe på jorden.

I livets dyk kommer friheden efter . Mellem scenen og tæppet oplever vi forvarsler og realiteter. En livredder i sandet, en uafsluttet sonet. At føle er at være.

Jeg styrtede ned i sandet, mellem drømme og forudannelser. Livet er en komet,

Ikke altid fis og ballade, men en fantasidans.

Hvert skridt ned er et skridt mod det ukendte. I tomheden vækker den kolde flod det, der ikke kan ses.

Kys, der begærer, blikke, der knækker. I sandhedens båd sejler vi til Pluto med vores hjerter.

Galskab møder fornuft i et portræt, der aldrig er blevet indfanget. Styrken til at eksistere er altid bundet til hjertet.

I en kasse med drømme skaber jeg slotte i flodens strøm. Hvert skridt er et skridt i troens dans. I skibbruddet var du min båd, i stuen, hvor ingen ønskede at komme ind. Jeg ønsker dig i en bue, hjertepumpende fred.

Brudstykker af os, mellem vægge og klavertoner, der spiller det umulige. Kærligheden reflekteres i spejlet, hvor kun du er rammen.

Smerten, der omgiver os, er dyb og unik, som et blik, der afslører det hjerte, der er blevet stukket ned i. Usynlige kæder lænker os, en syg og mørk sjæl. Støv, der ryster sanserne, selvets labyrint.

En oversvømmet strøm, apatien fra en ødelagt dag. Flammen tændes, hjertet brænder, en løs hest, der venter på at blive tæmmet. Føler dig i denne uendelige tid, krydser den omsluttende fortid. En magisk genforening, bare at se på dig og se dig ...

Jeg dykkede ned i en drøm, fortabt på havet. Jeg vandrede mellem skygger og illusioner og vågnede op til virkeligheden. Den somnambule drømmer er altid på udkig efter et nyt stykke og tegner uendelige linjer.

Følelser flettet sammen, som en kæde i hjertet. Jeg er et pust af luft, regn på vand, på udkig efter det perfekte match. Kærlighed, der bedøver os, blød og sød.

*En støvle, der venter, en
sløjfe, jeg aldrig får af,
min kammerats sko.*

I den evige vagt sætter den ind. Skrækken for uenighed koger over og lammer sindet og skabelsen. Men der er håb i sporet

Blomstrende grøn: Lev intenst!

*Kærlighed er et dybt hav,
bølger af begær og erobring.
Jeg navigerer mellem sten og
kulde med mit hjerte som
kompas. Brudstykker af
drømme, fodspor, der aldrig
gentages. Vinden hvisker
hemmeligheder,
Og havet synger sin melodi. Bare
kærlighed, siger hjertet,
Og verden forandrer sig.*

*På sjælens vej befinder ånden sig i en labyrint af følelser. Det plagede sind
søger fred, mens kroppen mærker tidens vægt. Men sjælens renhed er en
urokkelig mur, stærk og modstandsdygtig. Lad os gå sammen, overvinde
livets lidelser og finde harmoni i kaos.*

*Tænkning er en væske af fantasi, en udstømning af fascination. Fordybet
galskab understøtter stråler af harmoni, mens magi invaderer det ubevidste.
At leve bliver ren skønhed. Fragmenter af uendelighed udvider sig mellem
ord og følelser. Fremkald tænkning, forestil dig altid, overgå væren.*

*Venskab i tusmørket, hvor roen hersker. At mærke den bløde berøring,
den energi, der flyder. Stærkere end lidenskab, det er ren hengivenhed.*

*At lære er endeløs flyvetur, blændende og fascinerende, som vinden, der
bærer ord til de syv have. Hver linje, der skrives, er stykke sjæl, en tanke,
der flyver og forestiller sig, altid til stede. At vokse op er at lære, det er at
leve hvert øjeblik som et digt i bevægelse.*

*At leve er at mærke udsvingene, smilet, der ikke adlyder det ydre.
Vildskaben i den voldsomme fremdrift er bare et dårligt øjeblik. At spille
på hjertets klaver, at flyve over stormfulde skyer. Lyset i tunnelen oplyser
vejen, fordi livet skal ledes.*

Dyb kærlighed, lidende kærlighed... Følt og glemt, dybt indeni

tabt. Beklagede, men levede.

I livets cyklus, mellem linjer og grænser, afsløres det ukendtes maske. Vi fødes, vi lever, og i tidens åndedrag finder vi slutningen. Men er det virkelig slutningen? Eller bare en ny begyndelse?

Minder om kærlighed, der aldrig forsvinder. For dig har jeg lidt, følt, elsket og levet. Jeg har aldrig elsket en anden kvinde, jeg har kysset. I dig fandt jeg den kærlighed, jeg altid vil huske.

Dybe følelser, en dans mellem smerte og begær. Jeg døde aldrig, men jeg følte. For dig skrev jeg, for dig levede jeg. Gennem mig, kun kærlighed og poesi.

I kærlighedens øjeblik virker det fjernt, men allerede som en elsker. En dag alene, langt fra kærligheden, men altid til stede.

Refleksioner i spejlet

Nogle gange er man nødt til at se ud over det reflekterede billede. Ægte refleksion er født inden i os, uden behov for spejle.

Klar nat

På en mørk nat lyser lyset fra din tilstedeværelse op som daggry. Din charmes sang giver ekko som fløjten fra en flyvende fugl, der længes efter frihed.

At skrive er min frihed, hvor pennen danser på papiret, og tankerne flyver højt. Jeg stræber kun efter de ord, der opfylder mig.

*Den endeløse rejse, i
vindens stilhed.*

*Alt er intet, og intet er alt,
Når vi rejser, tager vi kun det med, vi føler.*

På kanten af afgrunden, hvor afgrunden gemmer sig. Slutningen eller en ny begyndelse?

På afgrundens rand, hvor enden gemmer sig. Fragmenter af begær og angst, der springer mellem drømme og røg. Venter altid, ønsker altid, i en ængstelig livsdans.

Jeg klatrede op ad livets stige, jeg overvejede min destination, men resultatet overraskede mig. Mellem lys og skygge manøvrerede jeg med min egen vilje. Jeg klatrede langsomt ned uden at falde.

En tørst efter inspiration, et udbrud af intuition. Smukke tanker, der mætter sjælen. Med en slurk fra kantine bliver alting storslået.

*Eksistensen er et endeløst mysterium, jeg vil slutte, men jeg ender med at blive. Ord, der giver ekko hinsides,
Vinder af det skræmmende, en gang. Jeg vil ikke gå, så jeg eksisterer og bliver, ud over hvad der kunne være.*

*Solen skinner ved daggry,
En øm tristesse om aftenen. Jeg har levet, jeg har genoplevet, jeg er genfødt,
Jeg er den kraftfulde sol, der altid skinner!*